

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KOZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-téri közlő
melyeket kiadó-hivatalunk mér-
ret szerint olcsón szai ut.

Egyes példányok kaphatók
nyomdánkban, Stark N. és
Szigethy Z. könyvkereskedés
számlájánál 5 krajczárért.
Kéziratok vissza tartat iak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Főszerkesztő:
SIMA FERENCZ.

Felolószerkesztő:
PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A föld.

A föld, melyet őseink vérük hullásával
szereztek s mi verejtékünk harmatával ter-
mékenyítettük; az a föld, melynek határain
szemünk elrövedez s a mely ma táplál és
holnap méhébe zár, az a mi hazánk. Szeres-
sük hát ezen földet, melyben atyáink fáradt
csontjai porladoznak, melyen reményeink
kaczér játékkal hajtnak újból és újból és új-
ból előre és előre, s a melyhez jólét és nyo-
mor egyenlően lelánczol, hisz őseink pihenő
ágya és korunk küzdő tere az. E földön ki-
vül nincs számunkra hely! Csak úgy szeret-
jük igazán, ha kedvvel műveljük.

A föld a hozzá fűződő jogaink és von-
zalmaink által alakul át azon magasztos fo-
galommá, mely föld és nemzetből, történe-
lem és reménységéből alkot egy egészet: a
hazát. A kinek ez a föld nem hazája, a kit
ehhez nem fűz mult és jövőd, az dicsér-
heti, használhatja; de igazán, onzetlenül nem
tudja szeretni és nem kész meghalni érte.

Ezer zsarnok milliányi sereggel tiporjon
is el ez országban, sem a hazát, sem a földet
el nem veheti tőlünk, mert miénk lesz
a haza, a mig szívünkben el nem veszítjük
s miénk a föld, a mig tulajdonunkban
tartjuk.

Tenger tőkének értékpapirja érték nél-
küli lommá lehet, a gyárak kéményei rom-
jaik alá temethetik elhízott uraikat, a palo-
tákbán bagoly üthet szállást, városok törme-
lékei felett gyp virulhat, csak a föld, az
megmarad gazdájának és az ápolásért ter-
mással rója le halálját ma és mindenkoron.

Minél több gonddal műveljük a földet,
annál több kincset ad a föld. Nem az arany
a kincs, mely mehet éhen lehet halni, ha-
nem a gabona, a gyümölcs, a barom, a föld
minden termése, a mi táplál és a miért cse-
rébe aranyat kínálnak. A melyik népnek van
földje, izmos termete, szorgalma s erkölcsé
örökkévaló kincstárral bir, mely biztos for-
rása gazdagságának, hatalmának, mert annyi
a népek valóságos és nem képzelte vagyona,
a mennyit termelnek és a mennyivel oko-
sabbban termelnek.

Minél jobb eszközökkel, minél észsze-
rűbb módon kell földünket művelnünk, hogy
Magyarország legyen az, a minék a jó Isten
szánta; a világ legszebb és legnagyobb kertje.
A gyümölcs, zöldséges és szőlő-kerteknek
kell az aranykalász mellett diszleni.

Minél jobban megmunkáljuk földünket,
annál inkább hatalmunkban lesz hazánk.
Minél több föld van népünk tulajdonában,
annál inkább miénk Magyarország, annál
inkább magyar lesz ez ország. Ezért ne ra-
gaszkodjék népünk a pénzhez, ne halmozzon
fel hosszas időre tőkét az intézetekben,

hanem vigye azt nemzetünkért harciba;
vegyen földet, mert a kié a föld: azé az or-
szág.

A kinek pénze van, e hazában érvénye-
sitse azt, a kinek munkaképesége van, ne
vigye nemzetünknek ezen fiaiban levő vagy-
onát, idegen világrészbe, idegen államba,
Amerikába, Romániába, hanem fordítsa e
haza megtermékenyítésére és áldott lesz min-
den lépése.

Vásároljátok a földet, hogy fölszaporodó
nemzedékeitek életének a viharok által meg-
tépethető, de el nem törülhető alapja legyen
az, hogy e nemzet jobban egygyé forrva a
földdel olyan elpusztíthatatlaná váljék, mint a
föld maga, mert ő a föld maga.

A 48-as szövetségnek irányítani kell a
magyar nép vásárlási erejét és földmívelési
kedvét. Sőt tervet kell készítenie a rendsze-
res új honfoglaláshoz, hol a magyar verej-
téke nullása árán kaszával és kapával vissza-
foglalja a hazának idegen kézre jutott részeit.
A hogy atyáink visszaváltották a lengyelek-
től a Szepességet, épen úgy kell az idegen-
től is visszavásárolni a földet.

Délmagyarország, Szilágy, -Zarándmegye
és az erdélyi részekben vásároljatok földet,
mert olcsó és jó föld van ott és hálás lesz
a rög, mely újból régi gazdáinak fogja hal-
lani csengő dalát. A magyar gazda szorgalma
e módon hont foglal és nemzetet fejleszt.

E szilánkjait népünknek keresse fel, kö-
zöttük birtokot vásárolva a földműves nép,
ébbreze fel öntudatukat, lövelje lelkükbe
a reménység verőfényes sugarait és ültesse
gondolatukba egy jobb lét csiréit, hogy hig-
yének és reméljenek megint.

Mi legyen egészségesebb annál, mint azt,
hogy népünk csüggedt részecskéi népünk ere-
jében találjanak oltalomra és népünk által
valósítsuk meg nemzeti feladatainkat?

Nemzeti feladataink legnagyobbja, hogy
miénk legyen a föld, mert aki a földön ül,
az nem esik le.

Vásároljatok földet, hogy urai marad-
hassatok; miveljétek, hogy birjatok sokat
megvásárolni; szeressétek, hogy áldás legyen
munkátokon. Ne feledjétek el se ébren, se
álomhan, hogy azé az ország, a kié a föld.

Ugron Gábor.

A főgimnázium átadása.

Mint lapunk mult számában jeleztük, a városi
főgimnáziumot a mult vasárnap állami kezelésbe
átvette a vallás és közoktatási minisztérium.

Ebből az alkalmából helyénvalónak találjuk a
közönséget tájékoztatni arról, hogy ingatlanságban,
ingóságban és készpénzben mekkora értéket szolgál-
tunk át az államnak?

Az átadási jegyzőkönyv tanúsága szerint ezen
érték a következő:

I. Ingatlanságban.

1. A főgimnáziumi épület és a
telek becseréte — — 83,717 frt 50 kr.

II. Ingóságban.

2. Butorok — — — 4558 frt 60 kr.
3. Fizikai taneszközök — — 2551 „ 8 „
4. Kémiai „ — — — 576 „ 38 „
5. Szab. kézi mértani taneszk. 451 „ 34 „
6. Matematikai taneszközök 139 „ „
7. Földrajzi „ — — — 483 „ 03 „
8. Természetrizai „ — — — 1727 „ 49 „
9. Zeneeszközök „ — — — 148 „ „
10. Egyéb taneszközök — — — 898 „ „
11. Történelmi gyűjtemény — — 483 „ „
12. „ térképek — — — 416 „ „
13. Érem és papírpénz gyűjt. 500 „ „
14. Tanári könyvtár — — — 7870 „ 50 kr.
15. Ifjúsági „ — — — 1161 „ 71 „
16. Szegény tanulók könyvtára 576 „ 52 „

III. Készpénzben.

17. Farkas Benedek-féle alapít-
vány — — — 200 frt.
18. Zana Lakos József-féle ala-
pítvány — — — 200 frt.
19. A felosztott „Szentesi első
segélyegylet alapítvány — — 200 frt.
20. A felosztott „Szentesi Tár-
saskör alapítvány — — — 65 frt.
21. Szentesi zsidó ifjúság ala-
pítvány — — — 30 frt.
22. A felosztott „Szentesi má-
sodik segélyegylet“ alapít. 900 frt.
23. Czukor Oszkár „ 200 „
24. Zolnay-féle „ 230 „
25. Tallán-féle „ 500 „
26. Csongrádvármegye „ 600 „
27. Szentos város „Kossuth La-
jos alapítványa — — — 1000 frt.

Osszesen: 110,286 frt 25 kr.

azaz Egyszázöttezertkétszáznyolcvanhat forint
25 krajczár.

Ezen tekintélyes tőkéhez hozzá számítva a vá-
ros által fizetendő évenkénti 12 ezer forint fen-
tartási költséget amely 240 ezer forint tőkének felel
meg: kitűnik, hogy Szentos város — a népiszkolák
és a polgári és ipariskola fenntartásán kívül — ma-
gára a középiskolai oktatásra 350 ezer forintot
meghaladó anyagi áldozatot hozott.

Es Vadnayék szubvencziós lapja ezt a népet
nevezi buta és ostoba tömegnek!

Jóváhagyott vádhatározat.

A Vadnay-huszárok a villamosság szár-
nyain szerte röpitették nagy Magyarországon
a nekik örvendéles hirt, hogy a szegedi kir.
ítélő tábla jóváhagyta a törvényszéknek azt
a határozatát, melylyel engem vád alá he-
lyezett.

Nagy az öröm Izraelben, nem csupán
azért, hogy nevemet újból meghurcolhatták,
hanem — mint táviratukban is, szóval is
hirdetik — főleg azért, mert — legalább
egyidőre — kiszoríthatnak a városi képví-
selő testületből és a különböző bizottságok-
ból, ahol tőrhetetlenül alkalmatlan vagyok
nekik.

Megvallom, a királyi tábla határozata
nem lepett meg engem. El voltunk rá ké-
szülve mindnyájan, akik ismerjük a szegedi

táblán uralkodó szellemet és Vadnaynak ot-tani összekötötteseit. Ennek a pernek a redői között politikai célzat bujkál; következő-kép érvényesülni kellett a főispáni befolyás-nak. — S hogy nemcsak mi tudjuk ezt, arra nagyon jellemző bizonyíték szolgál a Kossuth-párti „Függetlenség” című lapnak a táblai határozat kapcsán tett következő megjegyzése: „A törvényszék a fő-ispán legerősebb ellenfelét: Pintér Gyula szentesi lapszer-kesztőt akarja lehetetlenné tenni.”

Nos, annyit még az iskolás gyerek is tud, hogy a bíróságnak feladata és kötele-sége az igazságot kideríteni és kiszolgáltatni. S ha a bíróság nem ezzel az objektív cél-zattal, hanem azzal a preokkupált álláspont-tal kezel egy pört, hogy valakit „lehet-e-tenné” tegyen, akkor az a bíróság vagy a saját szubjektív érzelmeinek a rabja, vagy másnak az eszköze.

S hogy az a „más” a jelen esetben vagy a kormány, vagy legalább a főispán, azt szembeszökővé teszi a példátlan gyorsasá-got, melylyel a tábla a törvényszéki határo-zatot jóváhagyta. Ugyanis a gyakorlatból nagyon jól tudja mindenki, hogy legalább 5—6 hónap, néha egy esztendő is eltelik, amíg a táblán rá kerül a sor egy-egy pör elintézésére; s ime, az én ügyemet a tábla kegyes volt 3 hét alatt elintézni. Bátran me-rek rá fogadást ajánlani, hogy Magyarorszá-gon évente kétféle ota nem fordult elő eset, hogy hasonló ügy a táblán, a sorrend megtartá-sával, 3 hét alatt keresztül ment volna. Ezt az ügyet tehát soron kívül vették elő; ami vagy főispáni közbenjárásra, vagy felsőbb parancsra történtet csupán.

Persze, sietni kellett nagyon, nemcsak azért, hogy kiszoríthassanak a városi ügyekre való kö-zvetlen befolyásból, hanem kü-lönösen azért, mert attól tartottak, hogy ha Sima Ferenc mandátumának megsemmisí-tése folytán új képviselő-választás lesz Szen-tesen, a központi választmány engem küld ki választási elnöknek. Már pedig

ez Vadnayékra nézve több lett volna a ké-nyelmetlennél.

Ez a magyarázata a tisztelt tábla roha-mos gyorsaságának. — És vannak még Ma-gyarországon naiv emberek, akik bírói füg-getlenségéről fecsegnek!

Am magam is vagyok annyira naiv, hogy a bíróságokra gyakorolt politikai befolyást még sem tartom hatá r t a l n a n k. Még a történet után is szen-tül hiszem — s ez szolgál vigasztalásomra — hogy ez a pör nem lehet rám nézve tra-gikus kimenetelű. Mert — amint már a mi-nap is megírtam — a vádhatározat olyan szemem szedett hazugságokon épült föl, hogy akkora alávalóság még Kamcsatkában se tör-ténhetnék meg, hogy engem ebben a pörben elítéljenek.

A Vadnay-huszárok tehát vad örömkü-ben ne iganak tulságosan sokat.

P i n t é r G y u l a.

Országgyűlés.

A szombati ülésen Horánszky Nándor felszó-lalása okozott feltűnést, a ki éles hangon ítélte el Bánffy eljárását, a miért magánleveleknek meg nem engedett módon jut birtokába és ez által a büntető törvénybe ütköző cselekményt követ el. Horánszky felszólalása kinos megdöbbenést keltett a kormány-párton.

Az ülés elején különben Lepsényi néppárti képviselő részéről azon szokatlan elbánásban, hogy tőle az elnök a szót megvonta. Szilágyi először rendre utasította Lepsényit, mert azt mondotta, hogy a kormány közegei arczatlanok. Azután pedig mikor folytatta, hogy a kormánypárt csak a sápra és kon-cesszióra áhítozik, akkor megvonta tőle a szót.

A szó megvonása a képviselőházban már hat ízben történt. Négyeszer az öreg Csanádytól vonta meg a szót az elnök, a mikor Tisztát rablonak, ha-zaarúlnak nevezte. Egyszer Lázár Adámtól vonta meg a szót, mert kétszer akart egy tárgyhöz szó-lani. Végül egy ízben Macellariu oláh képviselőtől vonta meg az elnök a szót.

Lepsényinek Polónyi felszólalására megenged-tetett, hogy mentegetését előadja, de miután ismé-telni kezdte előbbi fejtegetéseit, az elnök figyelme-zette, hogy tőle a szót már megvonta. Erre Lep-sényi le isült.

Ezután következett a Horánszky felszólalása.

Péter, Silyai István, Budai Esaiás, Balogh Péter, Révész Imre — és mások? . . .

Ez előtt 10 évvel el kellett válnunk. Te egyik főiskola növendéke lettél, én a másiké. Lelkünk azonban mindig együtt volt és féltő szeretettel ki-sérte a másik haladását.

Te könnyebben haladtál. — Vágyaid, remé-nyeid talán teljesülni fognak, de én elbuktam a ne-héz küzdelemben! . . .

Szegény apám halála után hányt-vetett a sors folytonosan.

Meg kellett szakítanom többször tanulmányaim folytatását; enni a házi nevelőség könyvemmel át-tatott panaszos kényerét, vagy beállni hivatalbeli napszámossal, s huzni az igát reggeltől estig 80 krért, — mert bár földhöz ragadt szegény, de büszke voltam! Kérni, segédelmet koldulni nem tudtam!

Ugy látszott végre, hogy czélhoz érek!

Reménységtől dobogó szívvel; munka kedvtől duzzadó kebelvel; lankadatlan buzgalommal fogtam az Ur nyája legeltetéséhez. Elt szívemben a multak nagy alakjainak eszményképe; volt hitem; élő re-ménységem; szerettem volna az egész világot kebel-mre ölelni! . . .

Elgondolkoztam! . . . Istenem! milyen dolgom lesz néhány év múlva! Imádtam a jó anyámat ma-gamhoz vehetem; kis testvéreimet kitaníthatatom. Várok addig, míg te is közel jutsz hozzám, aztán családot alapítunk és egy élünk, mint Dávid és Jonathan; Ábrahám és Lót, — de nem válnak el soha! . . .

Boldogok, nagyon boldogok leszünk! Ha ha, ha! . . .

Oh te édes anya, mikor gyermekedet beszélni tanítod, legelőször is a hazugságra bizelgésre, kép-mutatásra tanítod meg őt! Tépj ki belőle minden nemesebb érzelmét; tedd keménynyé, érzéketlenné a szívét; öld meg a lelkét! . . . Az legyen hitvál-lása, hogy a porban csusszon a nagyok, — hatal-

— Vége a passzivitásnak! — hangzott egy-egy kiáltás, de a nemzeti párt elnöke csakhamar kijelentette, hogy az általános vitánál kifjett állá-s-pontjából egy jöttányit sem enged és ez uttal az eddig lefolyt, minden komolyság nélkül való vitát, néhány ténykörülmenynyel akarja csak megvilá-gítani. Horánszky Nándor bevezető szavai után, azon-nal rátért tulajdonképeni tárgyára. Tisztelettel-nak és a büntetőtörvénykönyvvel össze nem férőnek mondotta a miniszterelnöknek azon cselekedetét, melylyel névtelen levelek argumentációjával meré-szel egyeseket és pártokat gyanúsítván és rágalma-zni.

— Meg kell tenni a büntényítő feljelentést, — mondotta emelkedett hangon Horánszky Nándor.

A jobboldalon kinos mozgás volt észlelhető, míg a baloldaltól Rakovszky István hangja hallat-szott:

— Meg is tesszük!

Kötelessége ez az uraknak, a kik közvetlenül érdekelve vannak, — folytatta Horánszky és hatá-rozati javaslatot nyújtott be azírnt, hogy a ház fe-jezze ki a miniszterelnök eljárása felett rozsalását.

Bánffy Dezso báró letette fekete sapkáját és szólásra jelentkezett: újabb levelek idézetésével azt a vallomást tette, hogy nyugodtan várja a bíróság ítéletét.

Nagy hatással beszélt ezután Okolicsányi László a ki a kérdés jogi oldalát fejtegette és a büntető törvénykönyvből azt bizonyította, hogy három havi fogházbüntetés jár a Bánffyéhoz hasonló cseleke-detért.

— Bárcaak a kvótánál csuknák be! szóltt közbe zajos derűtséget kelte Polónyi Géza, az el-nök pedig, Okolicsányi László befejezven beszédét, a vita folytatását hűfőre halasztva, az ülést öt percze fölfüggesztette.

Szünet után a kérvények első sorjegyzékének tárgyalásába fogtak a Molnár Béla előadás alapján.

Nagyobb vita csak az általános szavazati jogot iránti kérvénynél fejlődött ki, melyre nézve az előadó irattárba helyezést indikványozott. Polónyi Géza nagyszabású beszédben fejtekte ki pártja álláspont-ját, aztán pedig Kossuth Ferenc majd Zichy Jenő gróf beszélt az általános titkos szavazati jog beho-ratála mellett, melynek Rakovszky István is hűvel vallotta magát. Perczel beügyminiszter tiltakozott azon fellevés ellen mintha a kormány akarná az általános szavazati jogot, felhozott ellenvetéseire azonban Madarász József és különösen Győry Elek azonnal megféleltek.

A szavazás megejtése után Várossy Gyula, gróf Szapáry László és Hentaller Lajos interpellál-tak meg három különböző ügyben a belügyminis-tert de érdemleges választ csak Szapáry gróf kapott és ezzel az ülés véget ért.

* * *

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

A becsület.

— A „Szentesi Lap” eredeti tárczája —

Reszkető kezeimben tartom utolsó sorait.

. . . „Isten veled! Nem élhetek tovább! Ne itélj meg, s ne dobj reám követ! Agyam kiszáradt; lelkem megrendült; hitem elhagyott; reménységem megsemmisült! . . . Le a sirha vágyom, oda fogok menni!” . . .

Lázban égő, könytelen szemekkel a kandalló ajtaján ki-kitörő, egymást megemésző lángnyelvek játékát nézve, úgy tetszik, mintha a félhomályban egy fehér alak jelenne meg előttem.

Megdörszölöm szemeimet. Ébren vagyok-é, vagy álmodom?!

A havas eső kegyetlenül paskolja ablakot; at; a szél keservesen sivit, mintha halotti dalt dudolna, s egyszerre oly erővel tör ki, hogy megrázza az egész épületet és szikrák ezreiből tűzkoronggal veszi körül a kályha környékét.

De a fehér alak mégis előttem áll! . . . Ré-műletemben fogaim is vacogni kezdenek, midőn siri hangon szólni kezd:

— „Ne féj! Én vagyok! Eljöttem hozzád még a másvilágról is, hiszen annyira szerettek! . . .

Emlékszel-e még, hogy mily rózsás képét szót-ták a jóvendőnek, midőn szülővárosunk felsőbb osztályait végezve, a pályaválasztás küszöbén állot-tunk?! Emlékszel-e még, mily hívó bámullattal, romlatlan kedélylyel, tiszta vallásos érzellemmel hall-gattuk aranyházú papunk ajkairól ama csodálatos élő víz folyását, melynek forrása az égben van; melyből a ki iszik, nem szomjuhozik meg soha?!

Emlékszel-é, hányszor eltervezgettük kis ker-tünk árnyas lombjai alatt, hogy mi is lelkészek les-szünk; nem híresek ugyan, de olyan lelkesültségűek, mint Sztárai Mihály, Dévai Bíró Mátyás, Melius

masok előtt; fogadja mosolyogva a méltatlan bán-talmakat; csókolja meg a kezét, a mely arczud úté; köszönje meg a reá szert rágalmak sarát, — mert ha érezni tud, akkor elvesztet! . . .

A multak dicső emléke világított előttem. A lelkemben élő eszménykép szerint akartam tenni, hatni, építeni!

Reámutattam a hibákra, a melyek Sionnak porba omlását készítik elő. Utat, módot akartam nyujtani a romlás elkerülésére.

Bátran, nyílt homlokotl ostoroztam a nagyok, — hatalmasok hűközönjét; bátran, nyílt homlok-kal védtem az egész világgal szemben előjáróm munkásságát, tekintélyét. Ki mertem mondani, hogy a karok segédeme nélkül a fő nem tehet semmit!

Mi lett a jutalom?!

Amazok büszke megvetéssel, hideg lenézéssel fordultak, el lölem, mintha mondták volna: „Mit akar ez középkori gondolkozásmódjával közöttünk? Vallásosság, hitbuzgalom, hitűség, áldozatkészesség? — elavult fogalmak! Hitom reményem az, hogy fényhez, hatalomhoz, gazdagsághoz, hírnévhez jus-sak! Isten?! bennem él! Magam vagyok magam-nak az Istene!” . . .

Emezekre nézve pedig „kiáltó szó let-tem a pusztában!”

De nem, nem passzokodni!

Ábrándjaim szétfoszottak; a bűbájós álomból a sivár valóra ébredék!

Munkakedvem elhagyott; gyönyörűség helyett nehéz igává lett hivatalom teljesítése azok körében, a kik semeiket beszárják a fény, — füleiket bedug-ják a hang előlt.

Keserű csalódás könnyei peregett alá szem-eimből, hogy nincs szív, mely velem együtt érezzen, nincs lélek, mely engem megértsen.

Neked azt írtam, hogy boldog vagyok, mert nem akartalak bűsítani, nem akartam csalódásaim töviseit a te szivedbe is belevenni. Pedig talán jobb lett volna úgy! . . .

Hétfőn a többség leszavazta Horánszky Nándor indítványát, mely szerint a Háznak rosszallását kellett volna kifejeznie a miniszterelnöknek a Blaskovich-féle levéllel követett eljárása felett, de azért mégis Bánffy Dezső volt az, aki egy rettenetes megfélembiztetlen ítélet sulya alatt kétségbeesetten igyekezett a „hogy-ok és „állítolag-“ ok segítségével valamiképpen felszárni vergődni.

Megemissülve kellett tapasztalnia Bánffy Dezső bárónak, hogy a szó az, a mi őt és a leggyilkosabb a saját szavunk, ha azt az igazságnak megdönthetetlen ereje ellenük fordítja.

Hiába minden hatalom, hiába az óriási többség az igazság mindenekelőtt való, melynek ellenében a tisztességtelen cselekedetet senki és semmi meg nem oltalmazhatja.

A miniszterelnök vállomással kezdte. Bevallotta hogy a Blaskovich Ferenc levélét Vészi József hírlapzerkesztő jutatta hozzá, a ki annak úgy jutott a birtokába, hogy a néppárt hurcolkodása alkalmából azt több más értéktelen levéllel hátrahagyta.

A mi ezután következett, az valóságos végtárgyalás volt, végtárgyalás vádokkal és tanukkal, kik mindannyian az egyedüli vádlott, Bánffy Dezső báró ellen hozták fel bizonyosságaikat.

Molnár János a néppárti apát lépett fel először. Azt követelte a miniszterelnöktől, hogy adja vissza neki jogos tulajdonát, a levelet, melyet csak az esetben tarthat meg magának, ha corpus delictiként a bíróság asztalára akarja juttatni.

Zugó zaj következett, mely csakhamar elsimult, mert a másik magánvádló, Blaskovich Ferenc kért szót. Szinte pap. Nyugodtan és határozottan beszélt és azt kérdezte Bánffy Dezsőt, hogy mikor is kelt tulajdonképpen az ő levele?

Szeptember 23. 1895. mondotta mély csöndben a miniszterelnök.

Az egész baloldal felzúdult. Ime tehát nem is holmi „ellenvezetés”, hanem egy privát levél, a szó szoros értelmében egy delictum, úgy a mint azt a btk. 327. §-a megintározza.

Ivánka Oszkár jutott szóhoz. A magánvádlók ügyvédje kérelmetesen volt, de igazságos, kiméletlen volt, de a felháborodott önérzet és tisztesség beszélt belőle.

Szilágyi Dezső egynéhány sor meg is akasztotta. De Ivánka Oszkár tovább fonta rettenetes vádját, melynek folyamán szemébe vágta Bánffy Dezsőnek azt is, hogy nem átalotta az ellenzékét büntetésre felhívni akkor mikor felszólította őket, hogy jöjjenek és olvassák vele együtt a lopott leveleket.

— En ezt disznóságnak tartom, — tört ki Ivánkából a harag. És a mint hangja végig sivitott a Ház tömött padosorain, vihar kelt nyomában. Az elnök rendreutasította.

Gyűlölni kezdtem az egész világot, s meggyűlöltém önmagamat is! Erény helyett a bűn lett vezetőm!

Emlékszet-e még a lejtőn esés törvényére? Elindultam a lejtőn, mely bukáshoz vezetett.

Oh, hogy örült, tapaszt a kaján irigység, midőn látta vergődésemet! Oh mily mohó vágygyal kapta le s adta a hir szárnyaira megsokszorosítva botlásaimat a rágalom, csakhogy lépéjben rólam minden tisztességet...

S nekem mindezt hallanom, térdöm kellett! Érestem, hogy már ekkor, — már ezzel meghuzzák számomra a lélek harangot!...

Elfájtott a lelki gyötörődés, s önkéntelem kelt ajkamon panasz:

„Addig hordom e tövis koszorút,
Melynek ága egy-egy tört remény,
Míg megtör a bánat, s e hosszú ut!...
Megpihenek a sir fenekén!...”

Ekkor láttam meg őt!
Tiszta kék szemét ha rám vetette, a menyország nyílt meg előttem.

Megismerkedtünk. Tapasztalván, hogy a szép külső nemes lelket takar, szent elhatározás kelt bennem, hogy méltóvá teszem magam hozzá. Kivívom, s ha kell, kiereszkelek magamnak az emberek tisztelőt, becsülését! Megmutatom, hogy nem tapadt hozzám sár, sőt még megtisztultam a csatlások árjában.

Hasztalan törekvés!...

Porba csett ruhát meg lehet tisztítani; féregbe hullott gyümölcseről elhiszik, hogy egészséges, — de ha egyszer hirnevedet pengellere állítják, még ha jól tessz is, bűnösödöl rójak fel!

Oh ti, Isten képét viselő, kegyetlen emberek, kik a sirbontó hiénákat is felülmúlva, élő felebarátaitok jó hirnevén, becsületén rágódtok, — nem főtök-e, hogy vérkönnyeiket kell hullatnotok elköve-

Ivánka folytatta beszédét és végül csatlakozott a Horánszky Nándor indítványához.

A kormányparti boly izgott-mozgott és végre szólásra jelentkezett Gajári Odón.

A felhivatalos újság szerkesztője a Magyarországnak az óriási korrupció alkalmával tett országraszóló leleplezéseivel, illetve az ellenzék akkori magartásával igyekezett fedezni a miniszterelnököt.

Gajári leült és az így kulminációjaként Bánffy Dezső báró koronatanuja, Vészi József nyilatkozott meg a Bolgár Ferenc száján.

A koronatanu ellene vallott a vádlottnak.

Kétségtelenül ellene, mert Bolgár Ferenc Vészi József, a kormányparti újságíró nevében és megbízásából azt a kijelentést tette, hogy a levél átadása alkalmából megmondotta, hogy a levél közzétételét tekintettel származására, nem tartotta a hírlapírói tisztességgel megegyezhetőnek és hogy egyesesen megtiltotta a levélnek bármilyen célra való felhasználását.

Bánffy Dezső báró levette fejről fekete sapkáját és fehér kendőjével izzadt homlokát törülgette.

Az ellenzék ujjongott, hogy így sikerült az ügyet minden oldalról megvilágítani, a kormánypart pedig, talán elkábultva a világosságtól, hangtalanul vonult meg padjain.

A miniszterelnök még egyszer megpróbált védekezni, de ezáltal is csak saját maga ellen bizonyított, pártja azonban szolgálatkészen leszavazott mellette.

Ha esküdtfőrnök zsűrije előtt folyik a képviselőház ezen ülése, semmi kétség sem fért volna a verdikéhez.

Öt perc szünet után letárgyalták a király személye körüli minisztérium költségvetését, a nélkül hogy Jósika Samu báró jelen lett volna.

A legérdekesebb momentum az volt, hogy a Kossuth-párt nevében azt az alázatos kérelmet intézték a miniszterelnökhöz, hogy legyen olyan kegyes és távolítsa el a bécsi magyar minisztérium épületéről a kétfejű aszt. Ehhez a kérdéshez még Zichy Jenő gr. szólott hozzá, a ki erőteljes hangon, mint sulyos közjogi sérelmet lobbantotta szemére Bánfynak Magyarország törvénytelen czimerének használatát, megkövetelve, hogy közjogunknak és nemzeti érzésünknek e tekintetben is érvényt szerzünk.

Aztán pedig kettőre járva az idő, a belügyi tárca feletti vitát kedre halasztották.

Helyi és vegyes hírek.

— Adomány a resiczalaknak. Ugy látszik a resiczi szerencsétlenség alkalmából közé telt felhívásunk utat talált a könyörület szivekhez. Erre mutat, hogy f. hó 25-én este a „Bem apó”

lett undok bűnösökert? nem feltek-e, hogy haragja villámaival elséper benneteket a föld színéről az igazságos Isten?...

A többit gondolhatod!

Nem fájt, hogy belpoklosként elkerültek azok, kik jó barátainak hazudták előbb magukat; nem keserített el, hogy hideg megvetéssel fordítottak hátat, vagy végig sértő gúnyos tekintettel néztek rajtam végig azok, kik előbb örültek, ha velük szóba állottam, meg voltak elégedve, ha köszönetüket fogadtam; — nem tört meg, hogy az eszernyű rágalom büntetlenül gázolta el egyedüli vagyonomat, becsületemet: de hogy ő, a kiért türtem mindezt némán; ő, a ki megmentőmnem képzeltem; ő, a kinek egyetlen mosolyáért kiontottam volna minden csepp véretem; ő, a kinek nem lett volna olyan óhajta, a mit ellenni és életem árán is megvalósítani ne törekedtem volna: ő is becsületlennek tartott és elfordult tőlem: ez megölte!...

Ne szánj! Most már boldog vagyok. Tekintsd sorsomat jövőd tükörének; s ha boldogulni akarsz, tanulj meg azt, hogy van egy eszköz, a mivel mindent megnyerhetsz az emberektől; a mi felnyitja előtted a gazdagok, hatalmasok pompás palotáinak ajtait; a mi kevesebbé teszi a más jóhírnevét, becsületét az utcák poránál, s a mi önzetlen tisztelőt, becsülést ugyan nem, de hatalmat: szerez: a neve önzés.

***

Asztalomra borulva tőrölgetem könnyes szememet. Körölnézek. Magam vagyok. A tűz is kiáludt. Csak a szél zugása, s a havas eső csapkodása nem szűnt meg, s ezek hangjának összevegyüléséből, mint távoli vízhang, száll felém az utolsó bucsuszó:

Le a sirba vágyom,

Oda fogok menni!...

BERKY SANDOR.

jókedvű vendégei a szerencsétlen bányász-családok javára maguk között gyűjtést rendeztek, s a begyűlt 2 frt 31 krt kiadóhivatalunkhoz küldötték be. Az adományt köszönettel nyugtatjuk és illető helyére eljuttatjuk.

— A vendéglő-építés ügye apránként immár eljutott abba a stádiumba, hogy az építendő-bizottság a beérkezett tervek véleményadás végett föl-küldte az országos mérnök és építész együlethez Budapestre. Mihelyt onnét a tervek visszaérkeznek, a közgyűlés elé kerül a dolog. Mi is akkora tartjuk fenn magunknak, hogy a tervekről véleményünket elmondjuk.

— A vasut jövedelme. A város a tulajdonát képező vasut tavalyi második félévi jövedelme fejében 12700 frtot kapott a magyar államvasutak igazgatóságától. Ez még nem végleges eredmény, mert az utolsó három hónapról nincs kézen a le-számolás. Annyi azonban már is bizonyos, hogy a mult évi jövedelem meghaladja a befektetett tőke 6 százalékát.

— Halálozás. Mély részvétellel vettük a gyász-hírt, hogy Topcsér János volt gőzmalom tulajdonos, aki Sándorfalván évek során át vezére volt a függetlenségi és 48-as pártnak, f. hó 23-án d. u. 4 órákor életének 49-ik évében Kecskeméten elhalálozott. Temetése ma délután meggyezésre Nyugod-jék békével.

— Táncztanítás. Bajlós Benedek jőnévi táncztanító Nagy-Kőrösről f. évi febr. 2-án Szentesre érkezik, hogy itt tánciskolát nyisson. Fölkérés folytán felhívjuk erre a közönség figyelmét.

— Tánczmulatság. A szentesi iparos ifjak önképző köre f. évi február 6-án, szombat, a Kass-szálloda nagytermében, saját könyvtára javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj: személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órákor. Jegyek előre válthatók: Bányai J. utóda, Szigethy Zoltán és Hoffmann Jakab kereskedésében.

— Bálak a 48-as körökben. Folyó hó 31-én, vásár vasárnapján, mindkét 48-as kör bálait rendez, és pedig az I-ső 48-as kör 60 kr., a II-ik 48-as kör pedig 30 kr. belépti díj mellett.

— Szerelmi dráma. Szentesen ritkaságszámba menő szerelmi dráma történt f. hó 24-én. Egy intelligens fiatal ember: Bartha Miklós gyógyszerész-segéd és egy cselédeány: Molnár Maria a dráma szomorú hősei. Régebbi idő óta szerelmi viszonyt folytattak a szerencsétlenek, de úgy látszik, letelek arról a gondolatról, hogy törvényesen is egymással lehessenek, s e fölött való kétségbeesésükben megmérgezték magukat. A leány nagy adag mérget vehetett be, mert rövid, de kínos vergődés után meghalt. Ellenben a fiatal ember az utolsó perczben megmondta magát, csak kis adagot vett be, s rögtön orvost hívatott, aki megmentette a kink-tól, mert az ostayban bevett mérget ugyan módon kiinvitálta a gyomrából. Barthát aztán kórházba szállították, ahol csakhamar talpra állott. A kórházból azonban a bíróság elé kerül, hogy elvegye büntetését a leány haláláért. A szerencsétlen adozatot felboncolták és konstatálták, a mit különben Bartha is bevallott, hogy halálát strichin-mérgezés idézte elő.

— Gazdálkodó ifjak bálja. A szentesi gazdálkodó ifjuság f. hó 29-én, a Kossuth-szobor alapjára, zártkörű táncvigalmat rendez a Kass-szálloda nagytermében. A meghívók már szétküldettek; akik azonban netán tévedésből nem kaptak volna, s igényt tartanak rá, forduljanak a rendezőséghez, amely szívesen kielégít minden jogos igényt.

— „Tetten érve” cím alatt megirtuk lapunk mult számában, hogy Kerekes Sándor rendőr tetten érte és nyakon csipte Molnár Gábor laányát Eszter, midőn Görbe Nagy Mihály házafalat berondított. A vizsgálat konstatálta, és Molnár Eszter beismerte, hogy már többször elkövette a rut csnyt. A dolog annyira bosszantotta Nagy Mihályt, hogy 200 frtot és 2 köböl buzát ígért Kerekes Sándor rendőrnek, ha kinyomozza az ismeretlen tettest. Kerekes hetek óta lesben állott s kitarását végre siker jutrlmazta. A tetten ért leány azt állítja, hogy őt bizonyos Pintér Eszter nevű menyecske bérelte föl, a csiny elkövetésére, aki így akart bosszút állani Görbe Nagy Mihály házának egyik lakóján azért, hogy az illető nem akart vele viszonyt szőni. Pintér Eszter azonban mindent tagad. — Molnár Gábor a tettes apja kiegyezett Görbe Nagy Mihályval, a kárpótlás fejében 100 frtot fizetett neki, amit Görbe Nagy Mihály nyomban átadott jutalomképpen Kerekes Sándor rendőrnek. De a rendőrség nem respektálja a kiegyezést, s a leány megbüntetésére végett átteszi az iratakat a bírósághoz.

— **A vendéglátás ára.** A rendőrség Doroghi Eszter kiséri kocsmárosné ellen megindította a kihágási eljárást azért, hogy a hullafosztató Szikszai Andrának 2 nap és 2 éjjel szállást adott, holott szállóai üzletre nincs engedélye. A vendéglátásnak tekintélyes bírság lesz az ára.

— **Házassági tragédia.** Meggondolatlan gyanúsításával, alapítván féltékenykedésével családi boldogságának szétzúzását, végtére önhalálát idézte elő, mint Bolognából írják, egy szerencsétlen fiatal asszony. Nem kisebb bánattal gyanúsította férjét, mint azzal, hogy háta mögött viszonyt folytat anyósával. A férj először elválással próbált az asszony féltékenységtől szabadulni, de midőn anyósa kérésére újra visszafogadta és ez a zaklatást végsőig fokozta, hirtelen haragjában lelőtte kintzóját. A tragédia részletei különben a következők: 1893-ban Girolamo Zamboni olasz vasuti hivatalnok egy bolognai vendéglőben megismerkedett Ebenchoch Natalia nevű fiatal német hölgygyel, ki édesanyjával, egy katonarvos vagyonos özvegyével, Itália meglátására indult. Az ismeretségre csakhamar szerelme fejlődött, végre pedig házassággal végződött. Hozományt ugyan nem kapott Zamboni, hanem 1200 lírás évi járadékot. A mily boldogan kezdődött a szerelmi házasság, ép oly söroruan végződött. Az asszony ugyanis minden hasztalanságot jelezte esinált és idegenek előtt oly megalázó szavakkal illette urát, hogy ennek élete pokollá változott. Végre, hogy fokozza a kintzást, azzal vádolta, hogy megcsalja edes anyjával, ki pedig nem is Bolognában, hanem Florenczben lakott. Megunva ezt a folytonos torzalkodást, 1895-ben Zamboni elhagyta nejét és újra beállt a hadseregbe, hol már előbb mint tiszt szolgált. Saját kérésére Afrikába helyezték át. (Halálmegvetéssel küzdött és valóban került a halál. Visszatérve Európába, anyosa kérésére visszafogadta nejét, mivel egy ideig boldogan éltek. Azonban nem is sokára előlől kezdődött minden, ugyannyira, hogy Zamboni barátai előtt máj öngyilkosságot emlegetett. A napokban megkezdett az asszony anyjától a rendes 100 líra, még pedig a férjnek cizmezeve.

— Még is kell, hogy legyen valami köztetek, hiszen „anyam néked küldi a pénzt”.

Zamboni iszonyu dühvel ugrott fel az asztaltól s kirántotta fiókjából revolverét.

— Oh, — folytatta az asszony, talán azzal akarsz megijeszteni, hogy megölöd magad. Sokkal gyávábbnak tartalak, semmint erre képesnek hinnélek.

Zamboni erre az utolsó gyalázásra elvesztette önrudalmának utolsó maradványát is és lelőtte nejét. A szerencsétlen asszonyt kórházba vitték, hol csakhamar meghalt, míg a férj jelentkezett a hatóságnál.

— **Tragikomikus párbaj** folyt le a napokban Párisban. Egy Guerry Eugén nevű fiatal ember, kissé kaczer szeppele ismerkedett meg táncmulatság közben, de hódítását tőle egy Henry Léon nevű szabó csakhamar elkaparította. Ez vért kívánt és a felek több szabó- és párbajjéged kísérésében azonnal egy párbajozó helyiségbe mentek, hol tekintettel a sertes súlyos voltára, 5 golyóváltásban állapodtak meg. Mind az öt lövés megtörtént és a felek mindegyike sérületlenül állt, csak az egyik párbajjéged jobb czombjába furdott a golyó, mire ez keservesen jajgatni kezdett. A párbaj hősei elfutottak, de a rendőrség elfogta és hűvösre tette őket, a szegény súlyosan megsebesült szekundánst pedig kórházba vitték, honnan alighanem mint a párbaj ellensége fog kikerülni.

— **Rémjelenet a törvényszék előtt.** A napokban tárgyaltak a turini törvényszéknel, óriási érdeklődés mellett Racchia ezredes válpörét. A keresetet az asszony adta be a férj ellen. A tárgyalás nyugodt mederben folyt, midőn egyszerre fölugrott az ezredes és előlra revolverét, háromszor nejeje lölt. Az asszony rövid pár óra múlva meghalt. Az ezredest lefegyverezték és erős őrizet alá vették.

— **Isten keze.** Sztóhara Pista beráti legény halálosan szerelmes volt Szabó Julcsába s mikor 1893-ban besorozták, megfogadta a leánynyal, hogy hűségesen kivárja a három esztendő. Esztendőre rá Szabó Julcsa elfeledte fogadalmát és férjhez ment. Sztóhara a mult őszel hazajött. Pár nappal később Julcsát az erdőben felakasztva találták. Vizsgálatot indítottak a legény ellen de nem lehetett semmit rábizonyítani. Sztóhara Pista azonban ez időtől fogva buskomoran járt-kelt, egész éjjelenként barágot a mezőn, erdőn. Látszott, hogy valami nagyon nyomja a lelkét. E hónap 13-án iaért menő emberek ugyanazon fán találták függve, haláldermedten, a melyen Julcsa volt felakasztva. Zaebeben levelet találtak, a melyben bevallja, hogy a menyecske nem öngyilkos volt, hanem ő csalta ki az erdőbe és ott megfojtotta. Hogy tetto ki ne derüljön, felakasztotta egy fára. De azóta nem volt sem nappala, sem éjjele. Tovább nem viselhetette már el lelkiismerete furdalását, hát ugyanazon fára akasztotta fel magát, a melyre Julcsáját akasztották. A gyilkos öngyilkost nem a mint kívánta volt kedvese mellé, hanem a temető árka mellé temették el.

Szentese, 1897. Nyomatott a kindótlalajones: „Szentesi első könnynyemda részvónnyá saság” gyóisszaj óján.

— **A fürdőmester öngyilkossága.** Papányi Antal szombathelyi fürdőmester boldogtalan családfeletelt. Nem tudta szeretni a feleségét, aki neki sok bairt okozott. A fürdőmester untalan panaszkolta:

Sirba vizt engem ez az asszony.

A csónas, szorgalmas életű ember az utóbbi időben már az ivásban keresett onyhülést s minden szabad idejét a kocsmában töltötte. Így is csak szomorú maradt az élete, melynek elviselésére nem volt ereje. Szombaton reggel azt mondta egy jó ismerősének:

— Holnap már eljöhetsz a temetésemre. Ekkor már elhatározta Papányi, hogy öngyilkos lesz. A gőzfürdő egyik mellékhelyiségében nagy medence állt, melyben 60 fokra hevített víz gőzölgött. Ebbe a forró vízbe ugrott a szerencsétlen fürdőmester. Szörnyű kínjában segélyért kiáltozott. Egy fürdőszolga meghallotta a jajveszékést berohant a szobába és kihuzta a forró vízből az összeégett embert. Egész teste telve van égési sebekkel s jóformán minden bőr lehámolt róla. Az orvos azt mondja, hogy Papányit alig lehet meggyógyítani.

— **Ezer forintos család.** Furfangos csalásknak a tettese ül a szegedi csendőrségi börtönben szombaton reggel óta, egy egyszerű kisteleki ember, aki ezer forintot rakott a zsebébe szélhámos módon, olykép, hogy másnak adva ki magát, ennek a másnak a birtosára pénzt vett föl. A dolog részletei a következők: Papp Dezső dr. szegedi ügyvédhez, aki Kovács György tőkepenzes megbízottja, nemrég egy embert, aki azt mondta hogy ő Harmath Adam kisteleki birtokos bevezetett Molnár József követelő. Elmondta, hogy a birtokára pénzt akar fölvenni: ezer forintot. Az ember a személyazonosságát egy Abaffy Aurel kir. közjegyző által fölveit okmánynyal igazolta, amelyen a személyazonoságot Dekány Antal nyugalmazott törvényszéki szolga és Papay János ismeretlen foglalkozásu egyén igazolták. A telekkönyvben sem volt semmi hiba, a Harmath Adam lapja szép birtokot mutatott, amelyre bizavást lehet adni ezer forintot. Az ügyvéd adott is és Harmath Adam szépen zsebebe rakva a pénzeket távozott. Mikor aztán a valódi Harmath Adamhoz kiment az irás, hogy az ezer forintot betáblázzák a birtokára, sietve jött be Kistelekről s jelentette hogy ő nem vett fel semmit. Ezer forintot. Ekkor derült ki, hogy furfangos család történt ebben a dologban s azóta a kisteleki csendőrséggel együtt a rendőrség kereste a szélhámos parasztot. Szombaton kére került a faluban s be is vallotta a tettet. A valódi neve Bérés Antal, 47 éves csalados és azt mondja adósságai kényszerítettek a csalásra, amelyet tanács utján követett el. Azt vallotta, hogy a tanácsot a csalásra Rsh János adta neki s a sikerült csiny után 180 forint jutalomban részesítette. A rendőrség aztán előkerítette ezt a klienstogodosó és mindenféle ügyek kijárója. A boldogtalan, mielőtt ide sályedt volna valaha jobb napokat élt, fia Rsh Jánosnak. Szegre volt polgarmesterének. Előkerítetvén, ő maga is beismerő vallomást tett, amire Szűcs rendőrségi jegyző mindekettőjüket letartóztatta. A csaló személyazonosságát igazolt „tanuk” ellen is megindítják a vizsgálatot. Ezeket a csaló az utcán fogta amint valja s ugylátszik, azon ma mar nem szokatlan személyigazozó branchaba tartoznak, akik a pénzintézetek előtt accsorognak s néhány hatosért annak a személyazonosságát is igazolják, akit életükben sohasem láttak.

— **Vérgzés egy temetésen.** Rémes esetet jelentenek Szerajevoból, a mely minap egy temetésen történt. A koporsó előtt a török pap szóváltasba keveredett a görög pópával. A perlekedésből hamarosan verekedés támadt, melynek az lett a vége hogy a török pap rálött a pópára, a ki bár életveszélyesen megsebesült visszalött a muzulmánra. A török pap holtan rogyott össze, a görög is meghalt két óra múlva.

— **Titokzatos öngyilkosjelölt.** A manheimi vasuti pályaházban különös eset történt pénteken. Egy urisan öltözött fiatal ember rendkívül izgatott állapotban berontott a váróterembe és a buffetbnn a legnagyobb gyorsasággal megivott egy pohár sört, egy üveg bort és hat pohár konyakit. Ezután kirántott zsebéből egy nagy kést és torlaszakadtából felkiáltott: „Most már végezni fogok!” Kirohant a pályaudvarra, de ott a vasuti munkások lefogták és elvették tőle a kést s a rendőrség felügyelete alá helyezték őt. A titokzatos öngyilkosjelölt megtagadott minden felvilágosítást kitérőli, szándékának okáról.

— **Az elefánt bosszúja.** A londoni Tangrcirkusz Charlie nevű elefántja agyonlapiította minap a volt ápolóját, a ki a mig mellette volt szörnyen kegyetlenkedett a különben jámbor állattal. Ez az ápoló, a ki tíz hónappal ezelőtt került el a cirkuszból, a minap ellátogatott a régi kollégái közé s benézett az elefánt istállójaiba. A hogy azonban az állat meghallotta a hangját, iszonyuan feldőbödött s úgy a falhoz szorította a szerencsétlen embert, hogy nyomban meghalt. A cirkusz tulajdonosa azt állította a bíróság előtt, hogy az elefánt mely különben igen szelid természetű, most állt bosszút egykori ápolójának rossz bánásmódjáért. Mikor hangját meghallotta, azonnal eszébe jutottak azok a kinek, a miket az ápoló neki okozott. A bíróság véletlen szerensétlenségnek minősítette az esetet.

Meghívó.

A „Kisteleki Önségélyző Egyesület mint Szövetkezet” részbetétesei f. évi február hó 14-én, délután 2 órakor az egylet helyiségében tartandó III. rendes évi közgyűlésre tisztelettel meghívattak.

A GYŰLÉS TÁRGYAI:

1. Az 1896. évre szóló zárszámadás, valamint a mérleg előterjesztése.
2. Az igazgatóság, a felügyelő-bizottság jelentésének felolvasása.
3. A tiszta nyeremény miként leendő felosztása iránti határozathozatal.
4. Új évcsoport alakítása.
5. Indítvány.

Kistelek, 1897. január 24.

Róta Eerencz,
elnök

44. § Azon tag, ki befizetésivel hátralékban van szavazati jogát veszti: azt visszanyerheti, ha hátralékát a közgyűlés előtt 3 nappal kiegyenlíti.

Dús mellékkeresetet

nyujtnak mindazoknak, kik törvényesen engedélyeztek sorjegyek részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak. Némi tevékenység mellett havonként 150—200 forint könnyen megkereshető. Ajánlatok czimzendők: 3 10

May, Elfer és Adler
bank- és váltóüzlete, Budapest.

F E R E N C Z.

pálinka (sósorszesz)

Vértess gyógyyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

— Egy üveg 1 és 2 korona. —

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben.

Tovább ajánlatnak a „Sas-gyógytár” világhírd győzteserei u. m.: dr. Heuffel-féle gyomor eszenczin, dr. Heuffel-féle vertisztító labdacso, Bánáti növénynedv, Horkulesfürdői községyeszesz, Injectio és capsules végétales stb.

Kapható: Szentesen ifj. Várady Lajos ur gyógyszerésztárába, valamint közvetlenül: Vértess Lajos, sasgyógytár, Lugoson 154. sz.